

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Кзз 501/2025
24.04.2025. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Светлане Томић Јокић, председника већа, Бојане Пауновић, Дијане Јанковић, Гордане Којић и Александра Степановића, чланова већа, са саветником Сањом Живановић, записничаром, у кривичном предмету окривљене АА, због продуженог кривичног дела превара из члана 208. став 4. у вези става 1. КЗ у вези члана 61. КЗ, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљене АА, адвоката Ивана Митровског, поднетом против правноснажних пресуда Основног суда у Панчеву К 907/24 од 19.11.2024. године и Апелационог суда у Београду Кж1 45/25 од 06.03.2024. године, у седници већа одржаној дана 24.04.2025. године, једногласно је донео

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ, као неоснован, захтев за заштиту законитости браниоца окривљене АА, адвоката Ивана Митровског, поднет против правноснажних пресуда Основног суда у Панчеву К 907/24 од 19.11.2024. године и Апелационог суда у Београду Кж1 45/25 од 06.03.2024. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Панчеву К 907/24 од 19.11.2024. године окривљена АА оглашена је кривом због продуженог кривичног дела превара из члана 208. став 4. у вези става 1. КЗ у вези члана 61. КЗ и осуђена на казну затвора у трајању од две године и новчану казну у износу од 100.000,00 динара коју је дужна да плати у року од шест месеци од правноснажности пресуде, а ако окривљена новчану казну не плати у одређеном року, суд ће новчану казну заменити казном затвора, тако што ће за сваких започетих 1.000,00 динара новчане казне одредити један дан казне затвора. Истом пресудом, делимично је усвојен имовинскоправни захтев оштећеног КУД „3. октобар“ из Банатског Новог Села, и окривљена обавезана да оштећеном врати прибављену имовинску корист у износу од 944.066,06 динара, у року од шест месеци од правноснажности пресуде, док је за преостали део имовинскоправног захтева оштећени упућен на парнични поступак. Окривљена је обавезана да плати трошкове кривичног поступка ближе одређене у изреци пресуде.

Пресудом Апелационог суда у Београду Кж1 45/25 од 06.03.2025. године одбијена је као неоснована жалба браниоца окривљене АА, адвоката Ивана Митровског, а пресуда Основног суда у Панчеву К 907/24 од 19.11.2024. године потврђена.

Против наведених правноснажних пресуда захтев за заштиту законитости поднео је бранилац окривљене АА, адвокат Иван Митровски, због битних повреда одредаба кривичног поступка из члана 438. став 1. тачка 10) и став 2. тачка 1) ЗКП и повреде кривичног закона из члана 439. тачка 2) ЗКП, са предлогом да Врховни суд усвоји захтев за заштиту законитости и преиначи побијане пресуде тако што ће одбити оптужбу према окривљеној или укине побијане пресуде и предмет врати на поновно одлучивање првостепеном или другостепеном суду.

Врховни суд је примерак захтева за заштиту законитости браниоца окривљене АА, доставио Врховном јавном тужилаштву, у складу са чланом 488. став 1. КЗ, и у седници већа коју је одржао у смислу члана 490. ЗКП, без обавештавања Врховног јавног тужилаштва и браниоца окривљене, сматрајући да њихово присуство није од значаја за доношење одлуке, размотрио списе предмета и правноснажне пресуде против којих је захтев за заштиту законитости поднет, па је након оцене наводи изнетих у захтеву, нашао:

Захтев за заштиту законитости је неоснован.

Бранилац окривљене АА, адвокат Иван Митровски, захтев за заштиту законитости подноси због битне повреде одредаба кривичног поступка из члана 438. став 1. тачка 10) ЗКП истичући да су нижестепени судови доношењем побијаних пресуда повредили одредбу члана 453. ЗКП јер су у поновном поступку, на штету окривљене, изменили ранију пресуду у погледу одлуке о трошковима кривичног поступка, што нису били овлашћени да учине јер је против раније пресуде изјављена жалба у корист окривљене.

Изнете наводе захтева за заштиту законитости браниоца окривљене Врховни суд оцењује као неосноване.

Битна повреда одредаба кривичног поступка из члана 438. став 1. тачка 10) ЗКП постоји уколико је пресудом повређена одредба члана 453. ЗКП, којом је прописано да уколико је изјављена жалба само у корист окривљеног, пресуда се не сме изменити на његову штету у погледу правне квалификације кривичног дела и кривичне санкције.

Из наведених законских одредби, према налажењу Врховног суда, јасно произилази да се забрана преиначења пресуде на штету окривљеног, уколико је жалба изјављена само у његову корист, не односи се на одлуку о трошковима кривичног поступка, па је у поновном поступку суд овлашћен да ранију пресуду измени у погледу одлуке о трошковима кривичног поступка на штету окривљеног и истог, у смислу одредби члана 261, 262. и 265. ЗКП, обавезе да накнади трошкове који су настали од његовог покретања до његовог завршетка, што самим тим укључује и трошкове настале након укидања раније пресуде.

Према томе, како окривљена АА у поновном поступку, након укидања раније првостепене пресуде К 279/13 од 09.04.2024. године, није оглашена кривом за теже

кривично дело нити јој је изречена тежа кривична санкција, то по ставу овога суда, побијаним пресудама није учињена битна повреда одредаба кривичног поступка из члана 438. став 1. тачка 10) ЗКП, на коју се неосновано указује захтевом за заштиту законитости браниоца окривљене, адвоката Ивана Митровског.

Захтев за заштиту законитости бранилац окривљене подноси и због битне повреде одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 1) ЗКП и повреде кривичног закона из члана 439. тачка 2) ЗКП, због којих је подношење захтева дозвољено окривљенима преко браниоца. Међутим, битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 1) ЗКП бранилац окривљене образлаже наводима којима оспорава својство испитаних сведока као представника оштећеног и тако, по оцени Врховног суда, указује на повреду закона из члана 440. ЗКП, док наводима да првостепени суд није поступио по налогу другостепеног суда изнетом у одлуци којом је укинута ранија првостепена пресуда, указује на повреду закона из члана 462. став 3. ЗКП. Са друге стране, наводима којима оспорава разлоге побијаних пресуда о продуженом кривичном делу и умишљају окривљене, истичући да су нејасни, а којима образлаже повреду кривичног закона из члана 439. тачка 2) ЗКП, бранилац окривљене указује на битну повреду одредба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 2) ЗКП.

Како битна повреда одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 2) ЗКП и повреде закона из члана 440. и 462. став 3. ЗКП, не представљају законске разлоге, због којих је у смислу одредбе члана 485. став 4. ЗКП, дозвољено подношење овог ванредног правног лека окривљеном преко браниоца, Врховни суд се у разматрање и оцену изнетих навода захтева није упуштао.

Из изнетих разлога, Врховни суд је на основу члана 491. став.1 ЗКП, одлучио као у изреци пресуде.

Записничар-саветник
Сања Живановић, с.р.

Председник већа-судија
Светлана Томић Јокић, с.р.

За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић